

Č. 10.804.

O b e c n í v o l b y: * Podle § 8 posl. odst. řádu volení v obcích odepírá úřad svůj vykonávati ten, kdo neplní svých funkčních povinností s úmyslem svémocně prosaditi resignaci dříve, než byla kompetentním orgánem přijata.

(Nález ze dne 25. října 1933 č. 17.640.)

V ě c: František Č. a Vojtěch D. v I. proti zemskému úřadu v Brně o volbu do obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, týkající se st-le Františka Č., se zrušuje pro vadnost řízení. Stížnost Vojtěcha D. se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutími zrušil žal. úřad k podaným námitkám podle § 56 vol. ř. do obcí volbu obou dnešních st-lů za členy obecního zastupitelstva v I., provedenou dne 10. května 1931, proto, že oba jmenovaní, podavše v předchozím období písemné prohlášení z 25. srpna 1929, že se vzdávají svých funkcí v obecním zastupitelstvu, pokud se týče v radě a komisích, před pravoplatným rozhodnutím o tomto vzdání se odepírali konati svůj úřad — a to Vojtěch D. svůj úřad člena obecní rady, František Č. pak svůj úřad člena obecního zastupitelstva —, čímž podle § 8 posl. odst. cit. zák. ztratili volitelnost pro běžné a nejbližší volební období.

Zkoumaje k podaným stížnostem rozhodnutí žal. úřadu, musil se nss zabývatí dvěma otázkami: jednak otázkou právní, která je skutková podstata, k níž řád volební v posl. odstavci § 8 pojí ztrátu volitelnosti, jednak otázkou skutkovou, zdali v případě st-lů je zákonná skutková podstata splněna.

Pokud jde o prvou otázku, vyložil nss zákonnou podmínku cit. ustanovení »odepírání úřad vykonávati« v ten smysl, že ztráta volitelnosti pojí se tu k neplnění členských povinností s úmyslem uskutečniti svémocně resignaci dříve, než bylo o ní příslušným orgánem rozhodnuto. Záleží tedy na třech momentech, jednak že člen (zastupitelstva atd.) prohlásil, že se členství vzdává, dále že svých členských povinností fakticky neplní a konečně že neplní je s úmyslem uvéstí svoje resignační prohlášení svémocně ve skutek. Dá-li se z faktického neplnění členských povinností poznati úmysl svémocného prosazení resignace, stačí za okolností neúčast členova i v jediné schůzi příslušného obecního kolegia a není za všech okolností třeba, aby neúčast byla v několika schůzích opětována.

V obou případech dnešních st-lů je mimo spor, že vzdali se členství v obecním zastupitelstvu, a je zjištěno, že v mezičase mezi resignací a zákonným zánikem funkce neplnili svých členských povinností. V případě D.-ově je mimo spor také skutková okolnost, že nesúčastnil se v uvedeném mezidobí 13 schůzí měst. rady, a to bez náležité omluvy, v případě Č. pak je zjištěno, že nezúčastnil se v tomto mezičase bez náležité omluvy schůze obecního zastupitelstva, konané dne 9. září 1929. Zdali tato neúčast ve schůzích vzešla v skutku z úmyslu provésti své-

mocně resignaci, není již otázka právní, nýbrž skutková. Nss tedy může zkoumati odpověď, kterou si úřad na tuto otázku dal, jen v mezích § 6 zák. o ss. Úmysl, jenž jest vnitřní duševní dění, nelze ovšem dokázati přímo, nýbrž lze na něj usuzovati jen z okolností vnějších. Nss může tedy jen zkoumati, zdali za daných vnějších okolností případu jest úsudek úřadu, že neúčast ve schůzích dala se v úmyslu resignaci svémocně prosaditi, logicky možný.

V případě D.-ově měl úřad zjištěnu neomluvenou neúčast ve 13 schůzích po resignaci konaných. Z toho mohl logicky dospěti k úsudku, že jde v skutku o úmyslné neplnění povinností funkčních s úmyslem svoji resignaci svémocně provésti. Bylo proto stížnost Vojtěcha D. zamítnouti.

V případě Č. bylo zjištěno, že tento st-l v kritickém mezičase neúčastnil se bez náležité omluvy jediné schůze obecního zastupitelstva. Podlé obsahu spisů uvedl František Č. v řízení příčiny své neúčasti v této jediné schůzi a úřad neměl před sebou notorických neb zjištěných okolností, jež by tvrzení Františka Č. mohly vyvrátiti. Není tedy v případě tohoto st-le dostatečného skutkového podkladu, z něhož by bylo možno logicky dospěti k závěru, že i tento st-l nekonal svoji funkční povinnost s úmyslem provésti svémocně svoji resignaci. Je proto rozhodnutí žal. úřadu v příčině tohoto st-le stíženo podstatnou vadou.

Č. 10.805.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: * Odvolání proti rozhodnutí disciplinární komise I. instance je podáno včas jenom tehdy, bylo-li v předepsané lhůtě odvolací podáno nebo zasláno poštou na předsedu disciplinární komise I. instance (§ 133 služ. pragm.), a nestačí, bylo-li podáno nebo zasláno poštou (§ 151 odst. 2 služ. pragm.), byť i v odvolací lhůtě, na disciplinární komisi I. stolice, nedošlo-li předsedy včas.

(Nález ze dne 25. října 1933 č. 17.746.)

Věc: Ladislav S. v R. proti vrchní disciplinární komisi při ministerstvu vnitra v Praze o včasnost opravného prostředku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nálesem disc. komise I. instance při župním úřadě ve Zvolenu z 24. května 1928 byl st-l, notářský tajemník v O., uznán vinným spáchání disc. přečinů přičítících se §§ 21, 24 a 25 služ. pragm. a uložen mu disc. trest podle lit. b) § 93 sl. pragm., vyloučení z postupu do vyšších platů na dobu jednoho roku. Současně bylo vysloveno, že dočasné zbavení st-le úřadu končí dnem, kdy nález tento nabude moci práva, kdy též pomine účinnost obmezení požitků na $\frac{2}{3}$ platů. Nález tento opatřen byl poučením, že z něho možno podati odvolání ve smyslu §§ 132 a 133 služ. pragm. do 14 dnů po doručení u předsedy disc. komise I. instance na vrchní disc. komisi u min. vnitra.